

hidrøre enten fra de Strabadsfer, de have havt, eller de tilfældige Begivenheder, der kunne møde dem under Krigen, uden at staae i Forbindelse med noget egentligt krigerisk Foretagende; paa den anden Side kan Krigeren meget let i Fredstid komme i saadanne Tilfælde, hvor han behøver samme Mod og Dygtighed, som han kan behøve i Krigen; her kan være Tale om en Veskadigelse, som tilstøder en Kriger, som skal værne mod oprørre Foretagender. Der er, som den ærede Sominister udtalte, for de til Militairetaten hørende Personer ogsaa i Fredstid mange Farer, som der udfordres saavel Kraft som Mod til at overvinde, og at det er meget rimeligt, at i vanskelige Tilfælde paa Søen, de Dygtige og Virksomme kunne komme til Skade fremfor Andre. En saadan principiel Forffjel forekommer der mig altsaa ikke at være, men derimod have de Understøttelser, som der ved Lovforslaget ere hjemlede, deres Maxima og Minima, og i saa Henseende kan der være Anledning til i hvert enkelt Tilfælde at lempe den Understøttelse, der er tilstaaet efter de concrete Forhold og der ved vil vist den, som er kommen til Skade under en Fægtning, være mere egnet til at faae en betydelig Grad af Understøttelse, end den, som paa anden Maade er kommen til Skade. Hvad Sammenstillingen med de Civile angaaer, vil der netop i enkelte Tilfælde indtræde nogen Anomalie, naar man gjør den foreslaaede Forffjel. For de Civile er der nemlig truffet Bestemmelser, som i mange Tilfælde ere gunstigere end de, som her ere foreslaaede. Saaledes er der ved den almindelige Brandanordning af 29de Januar 1761, ved Brandforordningen for Kjøbenhavn af 1ste Nov. 1805 og Reglementet af 1ste Mai 1818, sørget for at staae Brandfolk, der komme til Skade under Ildbranden, en Erstatning, og de Bestemmelser, som der ere truffet, ere i mange Maader gunstigere for Vedkommende end de, som her ere truffet, navnlig med Hensyn til Enkerne, der have en bestemt Ret til Understøttelse, ligesom de ogsaa faae Understøttelsen igjen, hvis de, efterat have indgaaet noget Ægtekab, atter blive Enker. Jeg kan altsaa ikke Andet end stemme med dem af Thinget, som have udtalt sig for, at der ikke skal drages en saadan skarp Grændse

mellem den Skade, som var tilføiet de Militaire under Krigstilstanden, og den, som kan være tilstødt dem i deres Æjeneste udenfor Krigstiden. Da jeg nu har reist mig, kan jeg ikke Andet end gjentage de Bemærkninger, som jeg har gjort med Hensyn til § 10, som forekommer mig virkelig at være i mange Maader uheldig med Hensyn til den Afgang, de Militaire have til Understøttelse, naar de komme til Skade, navnlig forsaavidt de blot skulle have en saadan, naar de ere Uformuende og Legemskadigelsen eller Svagheden sætter den Paagældende ud af Stand til at sørge for sit og Sines Underhold. Det er ikke overensstemmende med de Regler, som hidtil ere givne, saavel i Søkrigsartikelsbrevet, som i Resolutionen af 29de Mars 1802, som der blev givet i Anledning af Slaget 1801. Det forekommer mig, at der virkelig ogsaa er Meget, der taler for, at de, som ere komne til Skade i Krigen, om de end ikke i egentlig Forstand ere uformuende, dog maae nyde nogen Understøttelse. Det kan jo ikke være Andet, end at Beskadigelsen maa have Indskydelse paa deres økonomiske Kaar, de blive derhos trængende til visse Bequemligheder i Livet, som de ellers kunde undvære, og det forekommer mig altsaa, at det kan være ønskeligt, hans Afgang til Erstatning eller Understøttelse ikke bliver saa bestemt begrændset ved Uformuenhed, ligesom ogsaa dette Princip gjentager sig paa mange andre Maader, saa at Enker og Børn ere stillede i ugunstigere Forhold end efter andre analoge Bestemmelser, ja, der er endog forbeholdt en Afgang til siden efter Omstændighederne at forringe de Understøttelser, som eengang ere tilstaaede. Dette gjaelder baade om Invaliderne selv efter § 14 og om Enker efter § 21. Jeg har forhen yttret mig i lignende Retning, men jeg har troet at burde gjentage det, for om det ærede Udvalg vilde tage Hensyn dertil. Jeg erkjender meget vel, at der kan være megen Vanskelighed ved at gjøre nogen indgribende Forandring i denne Lov, hvormed der er Spørgsmaal, og jeg har derfor ikke villet stille noget Ændringsforslag, men jeg gjentager det dog her, for at vise, at jeg ikke har forandret min Mening med Hensyn hertil, og for, om muligt det ærede Udvalg, inden Sagen kom-